

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
19 У 7198/17
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Маје Панић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Михаилом Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED] кога заступа [REDACTED], поднетој против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења тужене 14 број: 031-2058/2017 од 30.03.2017. године, у предмету пријаве и признавања жига, у нејавној седници већа одржаној дана 06.10.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одиђена је као неоснована жалба тужиоца, изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2015/17922-Ж-2010/1362-3 од 14.12.2015. године. Ожалбеним решењем, у тачки 1. диспозитива, одбијена је пријава за признање жига број Ж-2010-1362 од 04.08.2010. године, чији је подносилац тужилац [REDACTED] у делу који се односи на робе и услуге Међународне класификације роба и услуга: кл. 7, кл. 8, кл. 9, кл. 11, кл. 35 и кл. 37, а тачком 2. настављен је поступак по пријави за признање жига број Ж-2010-1362 од 04.08.2010. године, чији је подносилац [REDACTED] у делу који се односи на робе и услуге међународне класификације роба и услуга: кл. 10 и кл. 42.

У благовремено поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу кога је изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, као и због неправилне примене закона. Сматра да тужени није требало да прихвати мишљење и став изнет у образложењу ожалбеног решења у делу који се односи на међународну регистрацију жига IR-866505 у речи ИСКРА са графичким решењем, стога што је

наведени међународни жиг власништво тужиоца и важи и у Републици Србији, за робе и услуге у класама 7, 9, 11 и 37 Међународне класификације роба и услуга, с тим што је заштита за робу у класи 7 проширена у току 2012. године. У сврху доказивања наведеног доставио је копију извода из ROMARIN базе, наводећи да у том моменту ниједан од националних жигова рег. бр. 16741 и 32139. власништво фирме

, који су сада сметња за одобравање заштите за знак по пријави за признање жига бр. Ж-2010/1362, нису били сметња за одобравање заштите овом међународном жигу. Даље наводи да ако ова два наведена национална жига тада нису била сметња за одобравање заштите за IR-866505 у Републици Србији, не могу ни сада бити сметња за одобравање заштите за знак по пријави жига бр. Ж-2010/1362. Оспорава став првостепеног и туженог органа да је предметна пријава самостална правна ствар о којој првостепени орган посебно одлучује. Истиче да су и првостепени и другостепени орган, приликом доношења својих одлука, морали имати у виду да је тужилац један од сувласника жигова рег. бр. 32139 и 15741, па да самим тим има и законско право да знак користи на исти начин као и остали сувласници, као и да су фактички остали сувласници сагласни, јер ни у једном моменту поступка нису уложили приговор на одобравање заштите за знак по пријави за признавање жига бр. Ж-2010/1362, а на шта по Закону о жиговима имају право. Сматра да је погрешан став првостепеног и туженог органа да постоји вероватноћа да због битне сличности супростављених жигова рег. бр. 32139 и 15741 настане забуна у релевантном делу јавности када су у питању поједине робе и услуге у класама 7, 9, 11 и 37 Међународне класификације роба и услуга, као и да није довољно образложено у чему се огледа та вероватноћа и зашто би дошло до забуне у релевантном делу јавности, јер се у свим случајевима ради о производима са знаком ISKRA, који је препознатљив по свом квалитету и веома дуго присутан на тржишту Републике Србије. Указује да потрошачи приликом куповине техничке робе која је садржана у класама 7, 8, 9 и 11 приступају са повећаном пажњом, да су добро обавештени и да поседују одређена техничка знања, тако да тачно знају коју и чију робу купују и исту купују са повећаним степеном пажње, због чега, по мишљењу тужиоца, не постоји могућност стварања забуне у промету јер је у продаји увек роба са жигом ISKRA, са препознатљивим квалитетом, тим пре што тужилац не подражава туђи жиг, већ исти користи са правом сувласника, будући да сви сувласници припадају истој пословној групацији. Даље наводи да тужени није дао никакво образложење због чега поступак по пријави за признавање жига бр. Ж-2003/1543 за знак ISKRA ERO GRAF, а који се наводи као сметња за одобравање жига по предметној пријави још није окончан јер траје 13 година, при чему указује да супростављени знакови нису у колизији, јер су визуелно потпуно различити. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи, поништи у целости ожалбено решење и предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је, у детаљено образложеном одговору на тужбу, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), имајући у виду да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно

саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, као и околност да у управном поступку који је претходно доношењу оспореног решења нису учествовале две или више странака са супротним интересима, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења прозилази да је у поступку по пријави бр. Ж-2010/1362 од 04.08.2010. године, тужилац поднео захтев за признавање жига у речи ISKRA са графичким решењем, за робе и услуге у класама 7, 8, 9, 10, 11, 35, 37 и 42 Међународне класификације роба и услуга. У поступку који је претходно доношењу ожалбеног решења, првостепени орган је резултатом испитивања 990 број 2015-5715-Ж-2010/1362/2 од 20.05.2015. године, указао тужиоцу да се делимично не може одобрити заштита пријављеном знаку за робе у класама 7, 8, 9 и 11, као и за услуге у класама 35 и 37 Међународне класификације роба и услуга са разлога што су правни наследници, поред тужиоца и друга правна лица која су такође стекла сувласништво над жиговима правног претходника фирме ██████████ због чега су жигови бр. 32139 и бр. 15741 и даље сметња за регистрацију тужиоцевог знака, све док он не докаже да је искључиви власник ових жигова или док не прибави сагласност свих осталих лица која су постали правни наследници фирме ██████████ за њихову регистрацију на име тужиоца. Резултат испитивања достављен је тужиоцу, на који је тужилац дао одговор дана 11.06.2015. године. У даљем поступку првостепени орган је донео ожалбено решење од 14.12.2015. године, којим је делимично одбио захтев за признавање жига по пријави за признавање жига бр. Ж-2010/1362 од 04.08.2010. године, јер је утврдио да у конкретном случају постоји вероватноћа да због битне сличности наведених жигова настане забуна у релевантном делу јавности, када су у питању робе и услуге у класама 7, 9, 11 и 37 Међународне класификације роба и услуга, због чега пријављени знак није могао бити заштићен за пријављене робе и услуге у класама 7, 9, 11 и 37 Међународне класификације роба и услуга. Одлучујући о жалби тужиоца, тужена Комисија је увидом у списе предмета нашла да је у првостепеном поступку правилно утврђено да нису испуњени услови за одобравање заштите за део пријављених добара и услуга због сличности са раније регистрованим жиговима другог лица и да је првостепени орган правилно утврдио да постојање вероватноће да, због битне сличности супростављених раније регистрованих жигова рег. бр. 32139 и 15741, настане забуна у релевантном делу јавности, када су у питању поједине робе и услуге у класама 7, 9, 11 и 37 Међународне класификације роба и услуга, представља основ за одбијање пријављеног знака у кл. 7, кл. 8, кл. 9, кл. 11, и кл. 35 Међународне класификације роба и услуга. Тужени је нашао и да је правилно првостепени орган утврдио да је жиг рег. бр. 54369 у речи ИСКРА битно сличан тужиоцевом знаку, само што је исписан ћириличним писмом, те да зато представља сметњу за регистрацију тужиоцевом знаку у класи 35 Међународне класификације роба и услуга, а да су жигови рег. бр. 32139 и 15741 сметња за регистрацију тужиоцевог знака све док тужилац не докаже да је он искључиви власник ових жигова или док не прибави сагласност свих осталих лица која су постала правни наследници фирме ██████████ за њихову регистрацију на име тужиоца. Како тужилац у прилогу жалбе није доставио сагласност носилаца ранијих жигова за регистрацију пријављеног знака, тужена Комисија је утврдила да регистрација пријављеног знака није могућа, јер су и

други правни наследници носиоци жигова бр. 32139 и бр. 15741, који имају право коришћења и располагања својим правом, а у погледу позивања тужиоца на Међународну регистрацију жига IR 866605 у речи ISKRA, тужена сматра да је првостепени орган правилно утврдио да је предметна пријава самостална правна ствар, у којој је првостепени орган посебно одлучивао. Стога је, са позивом на одредбу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку одбила као неосновану жалбу тужиоца.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 10) Закона о жиговима ("Службени гласник РС", бр. 104/2009 и 10/13) прописано је да се жигом не може заштитити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком. У ставу 5. истог члана закона прописано је да код утврђивања да ли је знак из става 1. тачка 11) овог члана опште познати знак, односно да ли је знак из става 1. тачка 12) овог члана чувени знак, узима се у обзир упознатост релевантног дела јавности са законом, укључујући и познавање до кога је дошло путем промоције знака. Релевантним делом јавности сматрају се стварни и потенцијални корисници робе, односно услуга, које се обележавају тим знаком, као и лица укључена у дистрибутерске токове те робе, односно услуга.

Одредбом члана 27. наведеног закона прописано је да, ако утврди да пријава не испуњава услове за признавање жига, надлежни орган ће писменим путем обавестити подносиоца пријаве о разлозима због којих се жиг не може признати и позваће га да се у року од 30 дана изјасни о тим разлозима (став 1.), те да ће надлежни орган решењем одбити пријаву за признавање жига у целости или за поједине робе, односно услуге, ако подносилац пријаве не поступи по захтеву надлежног органа из ст. 1., 2. и 3. овог члана или поступи али надлежни орган и даље сматра да се жиг не може признати у целости или за поједине робе, односно услуге (став 5.)

Код напред изложеног чињеничног и правног стања ствари, а имајући у виду доказе садржане у списима предмета, разлоге туженог органа дате за донету одлуку и наводе тужиоца изнете у тужби, Управни суд налази да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа, дајући за своју одлуку довољно разлога које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово, стога што је приликом испитивања услова за одобравање заштите пријављеном знаку тужени правилно сматрао да је у првостепеном поступку правилно утврђено да нису испуњени услови за одобравање заштите за део пријављених роба и услуга због сличности са раније регистрованим жиговима другог лица, односно да због битне сличности супротстављених раније регистрованих жигова настане забуна у релевантном делу јавности. Тужени је, при томе, правилно оценио да је првостепени орган правилно утврдио да су жигови рег. бр. 32139 и 15741 сметња за регистрацију тужиоцевог знака све док тужилац не докаже да је искључиви власник тих жигова, односно док не прибави сагласност свих осталих лица која су постала правни наследници фирме [REDACTED] за њихову регистрацију на име тужиоца.

Неосновани су, по оцени суда, наводи тужиоца који се односе на општепознатост пријављеног знака, јер утврђивање чињенице општепознатости оспореног знака није било предметведеног управног поступка.

Суд је ценио све наводе тужбе, али код изложеног налази да су без утицаја на другачију одлуку суда.

Сагласно свему напред наведеном, а имајући у виду предмет спора и околност да тужилац наводима тужбе и доказима приложеним уз тужбу није довео у сумњу чињенично стање утврђено уведеном управном поступку, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, са којих разлога је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучено као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.10.2022. године, 19 У 7198/17

Записничар
Михаил Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправке
Управни суд
Дејан Ђурић

МП